Tomas Ivanauskas

Žvalgomieji tyrimai Olandų gatvėje 21A

2019 m. lapkritį atlikti žvalgomieji tyrimai Vilniuje, Olandų g. 21A sklypo netirtoje centrinėje ir Š dalyse. Sklypas yra Stalo kalno piliakalnio ŠV papėdėje ir buvusio karinio miestelio teritorijoje. Žvalgomųjų tyrimų, vykdytų netirtoje sklypo dalyje, metu iškasti 57 2x2 m dydžio šurfai, iš viso ištirtas 228 m^2 plotas (1 pav.).

Sklypo ir aplinkinės teritorijos pradėtos keisti ir dirbtinai formuoti dar XVII a. pabaigoje, statant Sluškų rūmus ir ypač XIX–XX a. carinės tvirtovės statybos metu, kai užpilta raguva, suformuoti supylimai, tarybiniu laikotarpiu kalva buvo nukasta. Nagrinėjama teritorija nuo XVI a. buvo inkorporuota į bažnytinę valdą, vadinamą Jasinskio altarija, kurios žemės buvo naudojamos įvairioms miestelėnų reikmėms. Teritorija buvo kalvota, reljefas nepatogus, todėl ji menkai apgyvendinta. XVIII a. pabaigos Vilniaus miesto ir priemiesčių planuose aprašomo sklypo ir jo artimos aplinkos vietoje taip pat vaizduojamas tik kalvotas vietovės reljefas, miestui būdingos struktūros su jam priskiriamu užstatymu nežymimos (*Vilniaus miesto planai*, V., 2016).

Teritorija labiausiai keitėsi XIX a., kai Rusijos imperatoriaus Nikolajaus I nurodymu XIX a. 4 dešimtmetyje Vilniaus pilių teritorijoje buvo pastatyti kariniai įtvirtinimai (tvirtovė), dar žinomi kaip citadelė. Vilniaus karinių įtvirtinimų pradžia – 1831 m., tvirtovė egzistavo iki 1878 m., kai caro įsakymu buvo panaikinta. Per tą laikotarpį atlikti statybos, griovimo ir kitokio pobūdžio darbai sunaikino ir pakeitė buvusį gamtos ir istorijos paveldą. Tvirtovės egzistavimo laikotarpiu sklypas buvo vadinamo

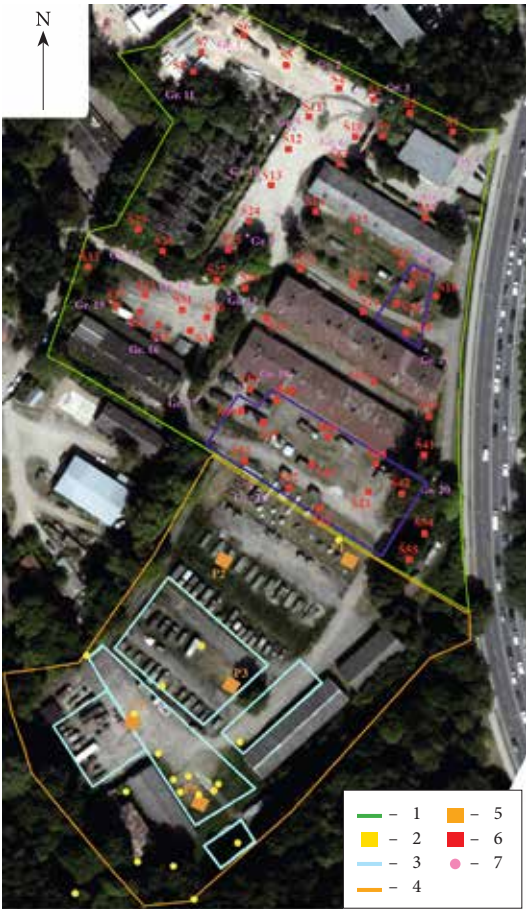

1 pav. Tyrimų vietos planas: 1 – tirto sklypo ribos; 2 – 2008–2010 m. geologinių-archeologinių gręžinių vietos; 3 – 2008–2010 m. geofizinių tyrimų plotai; 4 – sklypo dalies ribos, kuriose 2014 m. vykdyti tyrimai; 5 – 2014 m. tirto ploto vieta ir numeris; 6 – 2019 m. tirto šurfo vieta ir numeris; 7 – 2019 m. geologinio gręžinio vieta ir numeris. T. Ivanausko brėž.

Fig. 1. Plan of the field evaluation: 1 – boundaries of the site; 2 – 2008–2010 geological-archaeological boreholes; 3 – 2008–2010 geophysical survey locations; 4 – boundaries of the field evaluation conducted in 2014; 5 – 2014 test trenches and numbers; 6 – 2019 test pit locations and numbers; 7 – 2019 geological boreholes locations and numbers

„parako rūsių“ teritorijoje, archyviniuose dokumentuose vadinamoje „parako miesteliu“, o vėlesniuose šaltiniuose – „artilerijos sandėliais“.

Pirmasis žinomas pastatas sklype pastatytas 1819 m. Tai sklypo P dalyje esantis mūrinis parako sandėlis, dar įvardijamas kaip „koplyčios pastatas“. Vėliau statyti pastatai buvo mediniai. Tarpukariu, iki 1929 m., apatinėje terasoje prie įvažiavimo (dabartinės S. Vainiūno gatvės) buvo pastatytas mūrinis sandėlis bei aukščiau 2 mūriniai statiniai sklypo R dalyje ir vienas prie Olandų gatvės ribos. Greičiausiai pastatai iškilo dar XIX a. pabaigoje statytų sandėlių vietoje. Šiuo metu pastatai stovi sklypo viduryje, greta vienas kito, į juos veda platūs laiptai nuo S. Vainiūno gatvės. Iki 1929 m. buvo pastatytas mūrinis sandėlis netoli pagrindinio įvažiavimo. II Pasaulinio karo metais sklypo ŠV dalyje buvo pastatytos vokiečių karinės technikos remonto dirbtuvės. Tai buvo didelio tūrio farchverkinės konstrukcijos statinys, šiuo metu praktiškai sugriuvęs. Tarybiniu laikotarpiu teritorija buvo aptverta mūrine tvora, įrengti nauji keliai, komunikacijos, atsirado keli nauji pastatai.

Sklypo P dalyje archeologiniai tyrimai vyko keletą kartų. 2008–2010 m. S. Sarcevičius vykdė kompleksinius tyrimus (žvalgomieji geologiniai tyrimai, geofiziniai tyrimai, istorinių šaltinių analizė ir žvalgomieji tyrimai) VPVKR ir jo aplinkoje. Tirta pirmiausia už sklypo Olandų g. 21A ribų, 2010 m. tirta ir sklypo P dalis (*ATL 2010 metais*, 2011, p. 187–189). Buvo padaryta 18 geologinių–archeologinių gręžinių ir georadaru žvalgytas apie 3950 m^2 plotas. Nustatyta, kad kultūrinis sluoksnis nuo 1,5 iki 4 m storio. Didesnė jo dalis supilta XIX–XX a., lyginant teritoriją ir kartu nukasant buvusias gretutines kalvas. Virš įžemio buvo susiformavęs iki 20 cm storio kultūrinis sluoksnis su degėsiais, gyvulių kaulais ir geomagnetinių anomalijų schemose išsiskiriančiais geometrinių formų dariniais, kuriuos galima sieti su Kreivosios pilies laikotarpiu. Šioje teritorijoje fiksuotas ištisas raguvų tinklas. 2014 m. archeologų grupė (J. Stankus, Z. Baubonis, M. Remenčiūtė) atliko žvalgomuosius tyrimus sklypo P dalyje, 1,4 ha teritorijoje, kurių metu ištyrė penkias 5x5 m dydžio perkasas, dvi iš jų praplatino. Iš viso ištirtas 142 m^2 plotas (*ATL 2014 metais*, 2015, p. 454–456). Perkasose 1 ir 2 buvo aptikta pastatų, greičiausiai šioje teritorijoje stovėjusių XIX a. pabaigoje – XX a., liekanų. Archeologinis sluoksnis šiuose plotuose suardytas statant ir eksploatuojant pastatus. Plotuose 4 ir 5 fiksuotas 2,5–3 m storio judinto grunto sluoksnis, supiltas XIX–XX a., lyginant teritorijos reljefą bei nukasant buvusią kalvą. Plote 4, 3,1–3,3 m gylyje ir plote 5, 1–1,2 m gylyje fiksuotas 20–40 cm storio archeologinis sluoksnis, datuojamas XIII–XIV a., su gyvulių kaulais, degėsiais ir keramikos fragmentais.

Iš 2019 m. sklype tirtų 57 šurfų archeologinis sluoksnis ir archeologiniai radiniai buvo aptikti tik dalyje tirtų šurfų.

Šurfas 17 kastas sklypo R dalyje, tarp sandėlių pastatų. Po velėna buvo tamsaus rudo humusingo smėlio sluoksnis su gausiomis statybinėmis griuvenomis – raudonų, baltų ir geltonų plytų ir betono fragmentais. Sluoksnis tęsėsi iki 60 cm gylio nuo žemės paviršiaus. Giliau išryškėjo 60 cm storio permaišyto rudo smėlio sluoksnis (archeologinis sluoksnis) su tamsesnio ir šviesesnio rudo atspalvio smėlio priemaišomis. Sluoksnyje rasta švininė plomba su raidėmis „OA“, balto molio pypkės kotelis ir 1 buitinės keramikos šukė. Radiniai datuojami XVII–XIX a. 1,2 m gylyje nuo žemės paviršiaus aptiktas iki 20 cm storio tamsaus rudo humusingo smėlio sluoksnis be archeologinių radinių. 1,4 m gylyje šurfe išryškėjo įžemis – gelsvas smėlis. Šurfe PV kampe buvo aptiktas perkasimas (110x85 cm), kuriame tęsėsi permaišyto

rudo smėlio sluoksnis su tamsesnio ir šviesesnio rudo atspalvio smėlio priemaišomis. 1,9–2 m gylyje perkasime fiksuotas įžemis – gelsvas smėlis. Perkasime archeologinių radinių neaptikta.

Šurfas 19 kastas į P nuo šurfo 17, sklypo R dalyje, tarp sandėlių pastatų. Po velėna aptiktas 90 cm storio maišyto rudo humusingo smėlio sluoksnis, kuriame 10–20 cm gylyje rastas neskaldytų akmenų grindinys. Sluoksnyje po grindiniu aptikti pavieniai neinformatyvūs XX a. radiniai. 90 cm gylyje fiksuotas plonas 10–15 cm šviesaus pilko smėlio sluoksnis. Po šiais sluoksniais buvo atidengtas iki 70 cm storio tamsaus rudo priesmėlio sluoksnis su pavienėmis XIX–XX a. statybinėmis griuvenomis ir keliais metaliniais dirbiniais, būdingais XX a. 1,7–1,8 m gylyje nuo žemės paviršiaus fiksuotas apie 50 cm storio juodžemio sluoksnis (archeologinis sluoksnis). Jame aptiktos 5 buitinės keramikos šukės, datuojamos XVIII–XIX a. 2,2–2,3 m gylyje fiksuotas įžemis – gelsvas smėlis.

Šurfas 20 kastas į ŠV nuo šurfo 19, tarp sandėlių pastatų. Po velėna fiksuotas 30 cm storio rudo maišyto humusingo smėlio sluoksnis, kuriame 10 cm gylyje aptiktas neskaldytų akmenų grindinys. Giliau buvo 25 cm storio gelsvo–rusvo maišyto smėlio sluoksnis. Po šiais sluoksniais 50–55 cm gylyje fiksuotas rudo smėlio sluoksnis (archeologinis sluoksnis), kuris tęsėsi iki 1,4 m gylio nuo žemės paviršiaus. Jame aptiktos 3 buitinės keramikos šukės ir 1 kaltinė vinis. Radiniai datuojami XVIII–XIX a. Giliau buvo 40 cm storio juodžemio sluoksnis be archeologinių radinių. Po šiais sluoksniais 2,3 m gylyje išryškėjo įžemis – gelsvas–rusvas smėlis.

Šurfas 22 kastas į ŠV nuo šurfo 20. Po velėna buvo 40 cm storio juodo humusingo smėlio ir žvyro sluoksnis, kuriame 10–15 cm gylyje rastas neskaldytų akmenų grindinys. Giliau fiksuotas 50 cm storio rudo smėlio sluoksnis su keliomis buitinės keramikos šukėmis, datuojamomis XVIII–XIX a., ir titnaginis šaunamojo ginklo (pistoleto ar muškietos) spynos titnagas (skiltuvas), kuris gali būti datuojamas taip pat XVIII–XIX a. 90 cm gylyje aptiktas šviesus rudas smėlis su žvyro priemaišomis be archeologinių radinių. Po šiais sluoksniais 1,2–1,4 m gylyje fiksuotas įžemis – šviesus gelsvas–rusvas smėlis. Šurfe neabejotinas archeologinis sluoksnis nerastas, archeologiniai radiniai aptikti maišytame sluoksnyje su XX a. radiniais.

Šurfas 42 kastas sklypo R dalyje, į P nuo sandėlių, arčiau Olandų gatvės. Po velėna buvo iki 45 cm storio rudo humusingo smėlio su tamsaus rudo smėlio priemaišomis sluoksnis su XX–XXI a. buitinėmis šiukšlėmis. Giliau buvo iki 65 cm storio šviesaus rusvo smėlio su rudo smėlio priemaišomis sluoksnis. 80 ir 100 cm gylyje nuo žemės paviršiaus rasta pavienių neskaldytų akmenų – anksčiau nuardyto grindinio fragmentų. Grindinio liekanos, matomos šurfo V ir P profiliuose, gali būti traktuojamos kaip ankstyvo kelio, minimo istoriniuose šaltiniuose, fragmentas. Nors šurfe ir neaptikta archeologinių radinių, galinčių datuoti grindi-

2 pav. Šurfas 44 iš V. T. Ivanausko nuotr.
Fig. 2. Test pit 44, as seen from the W

nio liekanas. 1,1 m gylyje atidengtas šviesus rusvas–pilkšvas smėlis – įžemis. Šurfe archeologinių radinių neaptikta.

Šurfas 44 (2 pav.) kastas sklypo P dalyje, į P nuo sandėlių pastatų. Po paviršiuje buvusiu neskaldytų akmenų grindiniu atidengtas 40–50 cm storio permaišytas pilko ir rudo smėlio su žvyru sluoksnis, po kuriuo aptiktas 50–55 cm storio rudo smėlio sluoksnis su stambaus žvyro priemaišomis. 85–90 cm gylyje nuo žemės paviršiaus buvo 20–25 cm storio tamsaus rudo humusingo smėlio sluoksnis (archeologinis sluoksnis), kuriame aptiktos 2 buitinės keramikos šukės, datuojamos XVIII–XIX a., ir kaltinė vinis. Giliau buvo šviesaus rusvo / gelsvo smėlio sluoksnis su tamsesnio smėlio priemaišomis be archeologinių radinių. 1,45–1,5 m gylyje fiksuotas įžemis – šviesus rusvas–gelsvas smėlis.

Šurfas 46 kastas sklypo P dalyje, į ŠV nuo šurfo 44, į PV nuo sandėlių pastatų. Po paviršiuje buvusiu neskaldytų akmenų grindiniu buvo 40 cm storio rudo smėlio su žvyro priemaišomis sluoksnis su pavienėmis XIX–XX a. statybinėmis griuvenomis. Giliau fiksuotas 20–25 cm storio tamsaus rudo humusingo smėlio sluoksnis su žvyro priemaišomis ir gausiomis XIX–XX a. statybinėmis griuvenomis. Po šiais sluoksniais buvo iki 40 cm storio šviesaus rudo smėlio sluoksnis su tamsaus rudo smėlio priemaišomis (archeologinis sluoksnis). Sluoksnyje rastos 2 buitinės keramikos šukės, datuojamos XVIII–XIX a. 1–1,1 m gylyje fiksuotas tamsaus rudo smėlio sluoksnis be archeologinių radinių, kuris tęsėsi iki 1,45–1,5 m gylio nuo žemės paviršiaus. Giliau fiksuotas įžemis – šviesus gelsvas–rusvas smėlis.

Šurfas 47 kastas sklypo P dalyje, į ŠV nuo šurfo 46, į PV nuo sandėlių pastatų. Po paviršiuje buvusiu neskaldytų akmenų grindiniu fiksuotas iki 45 cm storio šviesaus smėlio sluoksnis. Giliau buvo 60–65 m storio maišyto rudo smėlio sluoksnis su pavienėmis XIX–XX a. statybinėmis griuvenomis. Po šiais sluoksniais buvo 30 cm storio tamsaus rudo humusingo smėlio sluoksnis (archeologinis sluoksnis), kuriame rasta 1 buitinės keramikos šukė, datuojama XVIII–XIX a. Giliau buvo maišyto rudo ir šviesiai rudo smėlio sluoksnis be archeologinių radinių. 1,7–1,8 m gylyje nuo žemės paviršiaus fiksuotas įžemis – šviesus rusvas smėlis.

Šurfas 48 kastas sklypo P dalyje, į ŠR nuo šurfo 47, į PV nuo sandėlių pastatų. Po paviršiuje buvusiu neskaldytų akmenų grindiniu fiksuotas 40–50 cm storio tamsus rudas–pilkšvas smėlis su žvyro priemaišomis. Giliau fiksuotas 30–40 cm storio maišyto rudo smėlio su tamsaus rudo smėlio priemaišomis sluoksnis. Sluoksniuose aptikta XX a. metalinių daiktų fragmentų ir pavienių statybinių griuvenų, datuojamų XIX–XX a. Po šiais sluoksniais buvo iki 60 cm storio tamsiai rudo humusingo smėlio sluoksnis (archeologinis sluoksnis), kuriame rastos 2 buitinės keramikos šukės, datuojamos XVIII–XIX a. Šurfo R dalyje 90 cm gylyje aptiktas 50 cm gylio, 70 cm pločio perkasimas su pavienėmis XIX–XX a. statybinėmis griuvenomis. 1,5 m gylyje fiksuotas įžemis – šviesus gelsvas–rusvas smėlis.

Šurfe 49 po betonine 20–30 cm storio danga fiksuotas iki 40 cm storio šviesaus rusvo smėlio sluoksnis, po kuriuo buvo iki 70 cm storio rudo smėlio sluoksnis. Po šiais sluoksniais aptiktas 20–30 cm storio tamsaus rudo humusingo smėlio sluoksnis. 1,4 m gylyje nuo žemės paviršiaus buvo 30–45 cm storio maišyto šviesaus rudo smėlio sluoksnis, po kuriuo atidengtas tamsaus rudo humusingo smėlio sluoksnis (archeologinis sluoksnis). Jame rastos 3 buitinės keramikos šukės, datuojamos XVII–XVIII a. Sluoksnis tęsėsi iki įžemio – šviesaus gelsvo / rusvo smėlio sluoksnio, fiksuoto 2,3–2,4 m

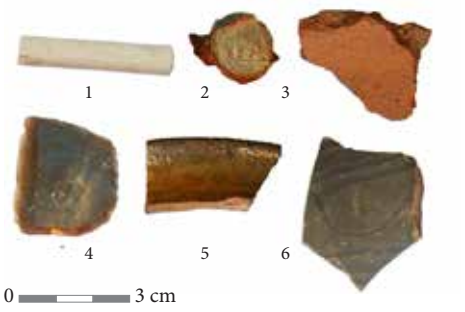

3 pav. Tyrimų metu surinkti radiniai: 1 – pypkės kotelis iš šurfo 17; 2 – švininė plomba iš šurfo 17; 3 – indo fragmentas iš šurfo 22; 4 – šautuvo spynos titnagas; 5 – ąsočio briaunos fragmentas; 6 – puodo sienelės fragmentas. T. Ivanausko nuotr.

Fig. 3. Discovered artefacts: 1 – a pipe fragment from test pit 17; 2 – a lead seal from test pit 17; 3 – a potsherd from test pit 22; 4 – a flintlock flint; 5 – a pitcher rim sherd; 6 – a pot fragment

gylyje nuo žemės paviršiaus. Iš viso aptikti 27 archeologiniai radiniai, datuojami XVII–XIX a. (3 pav.).

Šurfuose 1–6, 9–15, 18, 21, 23–25, 27–29, 32–33, 38–40, 42–43, 45, 48, 50, 52–57 archeologinių radinių neaptikta. Šurfuose 7–8, 16, 26, 30–31, 34–37, 41, 51 rasta tik XX a. radinių ir XIX–XX a. statybinių griuvenų. Šurfų 14–16, 18–27, 38–48, 51–53 paviršiuje ir nedideliame gylyje aptiktas XIX–XX a. datuojamas akmeninis grindinys, kuris greičiausiai buvo visoje ar didžiojoje sklypo teritorijos dalyje. Daugelyje vietų grindinys matėsi ir tyrimų metu (sklypo PR dalyje, tarp dviejų arti vienas kito stovinčių kareivinių pastatų ir už jų P dalyje), apaugęs žole ar po asfalto danga.

Šurfuose 30, 31, 32, 34, 51, 52, 53 rasta užstatymo liekanų. Šurfuose 30, 51, 52, 53 aptikti sienų fragmentai: 1–4 plytų eilės krautos ant betoninės konstrukcijos. Šurfe 31 rastas sienos fragmentas iš 1–5 plytų eilių. Šurfe 32 aptikta betoninė danga visame šurfo plote. Šurfe 34 rastas pamatų fragmentas iš betoninių konstrukcijų. Plytos gelsvos, tokios pačios kaip dabar teritorijoje stovinčių pastatų, datuojamos XX a. pradžia – viduriu.

Daugumoje šurfų fiksuoti žemės sluoksniai moksliniu požiūriu nevertingi, juose archeologinių radinių neaptikta, arba tai tik XX a. radiniai ir XIX–XX a. statybinės griuvenos. Grunto sluoksniai suformuoti XIX–XX a., lyginant ir performuojant sklypo reljefą, užpilant griovas, nukasant kalvas, taip pritaikant teritoriją kareivinėms. Neintensyvus 20–90 cm storio archeologinis sluoksnis aptinkamas po piltinės kilmės XIX–XX a. grunto sluoksniais.

Žvalgomųjų tyrimų metu fiksuoti technogeniniai sluoksniai yra 0,2–3 m storio. Sklype atliktų geologinių tyrimų duomenimis, atliktų gręžinių vietose technogeniniai sluoksniai 0,4–3,8 m storio.

The field evaluation at Olandų St. 21 A

In November 2019, a field evaluation (57 2x2 test pits totalling 228 m^2) (Fig.1) was conducted in the previously unexplored central and N part of the plot at Olandų St. 21 A in Vilnius. The site is located in a former military base at the SW foot of the Table Mountain mound.

Only test pits 17, 19, 20, 42, 44, 46, 47, 48, and 49 (Fig. 2) contained a thin cultural layer dating to the 17th–19th centuries according to the sparse archaeological finds: a lead seal, a pipe fragment, and household pottery sherds (Fig. 3). No archaeological finds or only worthless 20th century finds were discovered in the other test pits.

The 3 sections of stone paving found on or close to the surface in test pits 14–16, 18–27, 38–48, and 51 date to the 19th–20th centuries. In many places on the plot, the paving was vis-

ibly overgrown with grass or covered by asphalt.

Test pits 30–34 and 51–53 contained the remains of a building: in test pits 30 and 51–53 1–4 rows of bricks atop a concrete foundation, in test pit 31 a wall fragment consisting of 1–5 rows of bricks, in test pit 32 just the concrete structure found in all the test pits, and in test pit 34 a fragment of a concrete building foundation. The discovered yellow bricks are the same type as those used in the buildings currently standing on the plot. The discovered building remnants date to the first half of the 20th century.

In most of the test pits, the soil layers had no scientific-archaeological value, contained no archaeological finds, and were formed in the 19th–20th centuries through the levelling and reshaping of the terrain by filling ditches and eliminating hills, thereby adapting the plot's surface to the needs of the existing military barracks. The poor cultural layer was 20–90 cm thick and lay under 19th–20th-century layers. The technogenic layers discovered during the field evaluation were 0.2–3 m thick while the geological survey conducted on the plot found that the technogenic layers were 0.4–3.8 m thick.

Gediminas Jonutis,
Linas Girlevičius

Klaipėdos gatvė 9

2019 m. TO tęsė 2018 m. pradėtus detaliuosius tyrimus ir žvalgymus Oskierkų rūmų pastatų komplekso (UK 42854) teritorijoje, Klaipėdos g. 9. 2019 m. tyrimai vyko pirmame oficinos pastate (UK 42855). Rekonstruojant šį XIX a. statytą pastatą buvo numatyta jame įrengti techninės paskirties rūsį. Šis oficinos pastatas statytas 1824–1826 m., XIX a. viduryje užstatytas antras aukštas. Pagal 1940 m. planą pastato vidurinėje dalyje yra buvusi laiptinė ir tualetų patalpos, kitos nedidelės patalpos. Tarybiniu laikotarpiu laiptinės vieta buvo pakeista, pakito ir pertvarinių sienų tinklas.

Didelės apimties tyrimai sklype vyko ir anksčiau (*ATL 2018 metais*, 2019, p. 379–380). 2018 m. čia ištirtas 1281,5 m^2 plotas, aptiktas 1,7–2,7 m storio, o įgilintų struktūrų vietose net 4 m storio XIV–XX a. kultūrinis sluoksnis.

2019 m. tyrimai pradėti tiriamojo ploto P dalyje (perkasa 9), tęsti Š dalyje (1 pav.). Jie apėmė apie 80 m^2 plotą. Tyrimai vyko lėtai, su pertraukomis, nes reikėjo tvirtinti XIX–XX a. pamatus (2 pav.) (jų architektūrinius tyrimus vykdė R. Račinskas ir R. Zilinskas). Tirtas iki 2,4 m storio neintensyvus kelių horizontų kultūrinis sluoksnis. Ankstyviausia archeologinio sluoksnio dalis – juodos spalvos gruntas, pilkos spalvos smėlingas gruntas – 40–70 cm storio. Apatinė vizualiai neišsiskirianti šio sluoksnio dalis, kaip ir kai kurie į smėlio įžemį įgilinti objektai galėtų būti datuojami XIV–XV a. sandūra. Šiame sluoksnyje aptikta santykinai nedaug keraminių dirbinių fragmentų. Su minimu sluoksniu siejami įgilinti objektai – horizontalių ir vertikalių rąstų liekanos, kitų žmogaus rankų apdorotų medienos gaminių žymės (3 pav.). Pati mediena nebeišlikusi, jai suirus, sunykus, duobės, stulpavietės, įspaudai užsipildė kultūriniu sluoksniu. Aukštesnioji apatinio kultūrinio sluoksnio dalis ir kiti įgilinti objektai datuojami XV a. – XVII a. I puse. Juose taip pat aptikta nedaug keraminių (buitinės keramikos šukės, koklių fragmentai) radinių, keletas metalinių dirbinių. Aukščiau apatinio sluoksnio beveik visame detaliai tirtame plote fiksuotas, tirtas 35–55 cm (daugiausia 40 cm) storio griuvenų (daugiausia plytgalių) sluoksnis. Griuvenų sluoksnio viršus fiksuotas apie 70 cm gylyje nuo oficinos grindų paviršiaus. Šis sluoks-